Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

104. szám | *Yoginī Ekādaśī* | 2025. június 22.

1 Rādhārāṇī Dísze
Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
A Guru Kegye
Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja

Rādhārāṇī Dísze

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Śrī Kṛṣṇa így folytatta: „Vṛndāvana-dhāma minden lakója, az anyám, az apám, a tehénpásztor barátaim és minden más az életem és a lelkem. Vṛndāvana összes lakója közül pedig a *gopīk* igazán az életem és a lelkem, közülük pedig Te, Śrīmatī Rādhārāṇī, Te vagy a legfontosabb, ezért valójában Te vagy az életem és a lelkem!”

Vṛndāvanában Śrīmatī Rādhārāṇī minden tevékenység középpontja, és Kṛṣṇa egy eszköz Rādhārāṇī kezében, ezért Vṛndāvana minden lakója még mind a mai napig énekli, hogy „Jaya Rādhe!” Kṛṣṇának e fenti kijelentéséből úgy látszik, hogy Rādhārāṇī Vṛndāvana királynője, Kṛṣṇa pedig mindössze az Ő dísze. Kṛṣṇát Madana-mohanaként, Kupidó elbűvölőjeként ismerik, viszont Śrīmatī Rādhārāṇī még Kṛṣṇát is elbűvöli, ezért aztán Őt Madana-mohana-mohinīként, Kupidó elbűvölőjének az elbűvölőjeként ismerik. ✡

Śrī Caitanya-caritāmṛta
Madhya-līlā 13. fejezet, 150. vers és magyarázat

A Guru Kegye

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja

Az *Āditya Purāṇa* azt mondja:

harau ruṣṭe gurus trātā gurau ruṣṭe na kaścana
tasmāt sarva-prayatnena gurum eva prasādayet

Ha az Úr Hari elégedetlen is, *Gurudeva* még mindig fel tud szabadítani, *gurus trātā*. Viszont *gurau ruṣṭe na kaścana; yasyāprasādān na gatiḥ kuto ‘pi*, ha *Gurudeva* elégedetlen, akkor az Úr Hari sem tud felszabadítani! *Tasmāt sarva-prayatnena gurum eva prasādayet*, ezért aki intelligens, annak bármi áron szolgálnia és elégedetté kell tennie a *Gurut*! Így aztán minden örömöt és a Legfelsőbb Úr minden kegyét meg fogja kapni!

Aki elutasítja a Gurut

A *Brahma-vaivarta Purāṇában* áll a következő:

upadeṣṭāram āmnāyā-gataṁ pariharanti ye
tān mṛtān api kravyādāḥ kṛta-ghnān nopabhuñjate
bodhaḥ kaluṣitas tena daurātmyaṁ prakaṭī-kṛtam
gurur yena parityaktas tena tyaktaḥ purā hariḥ

Mi történik azzal, aki elfogadott egy hiteles *Gurut*, Aki egy hiteles tanítványi lánc, *āmnāya-paramparā*, tagja, de aztán elutasítja Őt? Ez a személy egy hálátlan alak, egy *kṛta-ghna*. Amikor meghal, a húsát még a keselyűk sem fogják megenni. Ezzel szemben mi történik akkor, amikor a *Guru* utasít el egy ilyen személyt? Az Úr Hari már azelőtt elutasította őt, mielőtt a *Guru* azt gondolná: „Elutasítom ezt a tanítványt, mert nem engedelmeskedik.” Azt mondják, *tyaktah purā hariḥ* – ekkor minden tudás, amit a *Gurutól* kapott beszennyeződik.

Bhakta: Helyrehozhatja ezt a tanítvány?

Gour Govinda Swami: Ha intelligens, akkor igen.

Bhakta: Egyszer az történt, hogy Śrīla Bhaktisiddhānta elutasította az egyik tanítványát, aki később visszament Hozzá, de ekkor Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī ezt mondta neki: „Nem fogadlak el. Menj a tanítványaimhoz, és ha ők elfogadnak, akkor végezhetsz valami szolgálatot.”

Gour Govinda Swami: Igen, mert ha a *Guru* számára kedves tanítványokat szolgálod, és ők

elégedettek, akkor javasolni fogják a *Gurunak*: „Már megbánta, amit tett, és sír. És helyrehozta a hibáját!” Ekkor a *Guru* visszafogadja a tanítványt. Ha pedig a *Guru* elfogadja, akkor Kṛṣṇa is elfogadja. Máshogy nem. Ez a folyamat!

A *Brahma-vaivarta Purāṇa* aztán így folytatja:

pratipadya guruṁ yas tu mohād vipratipadyate
sa kalpa-kotīṁ narake pacyate puruṣādhamaḥ

Ha egyszer valaki azt mondja: „A *Gurum* vagy. Ő Isteni Kegyelmed, elfogadtalak a *Gurumnak*,” de aztán később illúzióba kerül és emiatt elutasítja a *Gurut*, akkor *narādhama*, az emberiség legalja lesz belőle. Millió és millió évig kell *narakán*, a pokolban szenvednie!

Nem egy közönséges személy

Az *Ananta-saṁhitában* áll a következő:

adhikṣipya guruṁ mohāt puruṣaṁ pravadanti ye
śukara-tvaṁ bhavaty eva teṣāṁ janma-śateṣv api

Azok, akik elfogadták a *Gurut*, de a tudatlanságuk miatt közönséges embernek tekintik, megszidják vagy sértő nevekkel illetik, olyan súlyos bűnt követnek el, hogy életek százain át disznóként kell megszületniük, és ürüléket kell enniük.

Az *Urdhvāmnāya Tantra* azt mondja, ameddig *Gurudeva* nem elégedett, addig az embernek mindenével, minden áron szolgálnia kell Őt. Amikor pedig elégedett, akkor a Legfelsőbb Úr is elégedett, Brahmā, Viṣṇu és Śiva is elégedett, a félistenek, a *munik*, a jógik is mind elégedettek és a tetteinek minden bűnös visszahatása azonnal megsemmisül.

Ācāryaṁ māṁ vijānīyān nāvamanyeta karhicit, mondja Kṛṣṇa Uddhavának: „Ne gondold azt, hogy az *ācārya* egy közönséges emberi lény!” Ha valaki az *ācārya-gurut* egy közönséges embernek, a *mantrákat* pedig csak betűknek, szótári szavaknak tekinti, a *mūrtiról*, a *vigraháról* pedig azt gondolja, hogy kőből vagy fémből készült, akkor *pāṣaṇḍī nārakī saḥ*, a pokolba kell mennie! Ha valaki így gondolkodik, azzal egy megbocsáthatatlan sértést követ el! A pokolba kell mennie és minden *mantrája*, az összes tudása és az Úr imádatának általa elért minden eredménye beszennyeződik! Semmilyen tökéletességet nem érhet el. Ez a *guru-tattva*!

Kiből nem lehet tanítvány? Az *Ananta-saṁhitā* erről a következőt mondja:

akṛtyebhyo ‘nivāryāś ca guru-śikṣāsahiṣṇavaḥ
evam-bhūtā parityājyā śiṣyatve nopakalpitāḥ

Akit nem lehet kijavítani, tanítani, aki nem képes elviselni azt, ha a *Guru* fegyelmezi, azt el kell utasítani. Belőle nem lehet tanítvány. A tanítvány szó egy olyan személyre utal, aki fegyelmezve van.

Kegy és becsapás

Bhakta: Ha a *Guru* nem zabolázza meg a tanítványt, az azt jelenti, hogy nem vesz róla tudomást?

Gour Govinda Swami: Azt jelenti, hogy becsapja.

Bhakta: Becsapja?

Gour Govinda Swami: Igen, ez a *vañcana*. A büntetés. Az pedig, hogy fegyelmezi a tanítványt, az a *Guru* kegye.

Bhakta: És ha nincs fegyelmezés és a *Guru* tudomást sem vesz a tanítványról?

Gour Govinda Swami: A *Guru* tudja, hogy nem érdemli meg a kegyét. Inkább azt érdemli, hogy becsapják. A *sādhu* két dologgal rendelkezik, ezek a *kṛpā* és a *vañcana*, a kegy és a becsapás.

A *Viṣṇu-smṛti* így írja le a *śiṣya* kötelességét:

na guror apriyaṁ kuryāt tā ita pī ito ‘pi vā
nāvamānyeta tad-vākyaṁ nāpriyaṁ hi samācaret
ācāryasya priyaṁ kuryāt prāṇair api dhanair api
karmaṇā manasā vācā sa yāti paramāṁ gatim

Tanítványnak lenni azt jelenti, hogy az ember fegyelmezve van. Ha a *Guru* záporozza a tanítványra a kegyét azáltal, hogy nagyon szigorúan fegyelmezi, és a tanítvány ezt elégedetlenkedés nélkül, örömmel fogadja és szolgálja a *Gurut*, akkor megkapja a kegyet! Semmi olyasmit nem szabad csinálni, ami a lelki tanítómester elégedetlenségét okozza! Ilyen egy *sat-śiṣya*! Mindenféle büntetést és fegyelmezést elfogad, és örömmel elvisel. És nem cselekszik úgy, hogy azzal a *Gurut* elégedetlenné tegye. Egy ilyen személy az *sat-śiṣya*, és ő megkapja a *Guru* kegyét! *Kāya-mana-vākya*, aki az elméjével, a testével, a szavaival, a vagyonával, minden tehetségével és az intelligenciájával szolgálja a *Gurut* és elégedetté is teszi Őt, az eléri a tökéletességet!

A *guru-kṛpā* rendkívül erős! Ezért énekeljük, hogy *yasya prasādād bhagavat-prasādo yasyā prasādān na gati kuto ‘pi*: ha a *Guru* elégedett, akkor Kṛṣṇa is elégedett. Viszont ha a *Guru* elégedetlen, akkor mindennek vége! Bármid is volt, annak vége, elveszett! *Guru kṛpā hi kevalam*: a *Guru* kegyéből a lelki erő beléd száll. Ezért énekeljük, hogy

mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam

Aki elégedetté teszi a *Gurut*, az megkapja a kegyét, az minden lelki erőt megkap! Ha néma és

egy szót sem tud kimondani, akkor a védikus igazság ékesszóló orátora lesz. Ha pedig béna, akkor hegyeken fog átkelni. Ez a *guru kṛpā*! Ilyen a *Guru* kegye!

A büntetés

Bhakta: Beszéltél arról, hogy a *Guru* megbünteti a tanítványt.

Gour Govinda Swami: Az a büntetés, amikor a *Guru* mérges lesz. Erre Advaita Ācārya a példa. Ő tudja, hogy Gaurāṅga Mahāprabhu az Istenség Legfelsőbb Személyisége. Viszont Advaita Ācārya Mādhavendra Purī tanítványa, vagyis Īśvara Purī istentestvére. Ami pedig azt jelenti, hogy Mahāprabhu olyan, mintha a tanítványa lenne. Az ember *Gurujának* az istentestvére is *Guru*. Ezért Mahāprabhu tiszteli őt, mivel ő a *Guruja*, Īśvara Purī istentestvére. Mahāprabhu őt sosem büntette meg. Ez az etikett. Advaita Ācārya pedig így gondolkodott: „Ó! Engem Mahāprabhu egyáltalán nem fenyít meg, hogyan kaphatnám így meg a kegyét? Csak megveregeti a vállamat, és nem kapom meg a kegyét. Hogyan kaphatnám mégis meg? Ha mérges lenne rám és megbüntetne, akkor megkaphatnám!" Így aztán szándékosan hangosan olvasta a *Yoga-vāśiṣṭhát*, a *māyāvāda śāstrát*, hogy Mahāprabhu is hallhassa. „Hé! Ki ez a gazember?" – kérdezte Mahāprabhu, és ekkor Advaita táncra perdült: „Ó! Most végre megkaptam a kegyét!"

Śivānanda Sena

Olyan sok példa van! Amikor Mahāprabhu Purīban élt, akkor a *bhakták* Gauḍadeśából minden évben a Ratha-yātrā fesztivál idején elmentek oda, és ott töltöttek négy hónapot. Śivānanda Sena vezette őket. Ő gondoskodott arról, hogy útközben legyen hol megszállniuk, legyen *prasāda*m és minden más. Egyszer Nityānanda Prabhu is velük ment.

Egyik nap amikor valahová megérkeztek Śivānanda Sena azt mondta: „A szálláshely már el van rendezve. Menjetek oda. Én majd később jövök! A kompdíjat ki kell még fizetnem. Ezt elintézem, aztán jövök. Ti csak menjetek, minden el van rendezve a számotokra, hogy ott maradjatok és kipihenjétek magatokat." Így a csoport meg is érkezett.

Amikor Nityānanda Prabhu odaért, akkor látta, hogy nem volt minden jó. Megharagudott, és azt mondta: „Hol van ez a Śivānanda Sena? Hogyan szervezte ezt meg?" Śivānanda felesége és a kisgyermekei is ott voltak a csoporttal. Nityānanda Prabhu azt mondta: „Nem rendezte el a dolgokat megfelelően! Nincs rendes hely, ahova le lehetne ülni vagy ahol pihenni lehetne! Milyen dolog ez? Hol van Śivānanda? Hogy halna meg a fia!"

Amikor Śivānanda Sena felesége ezt meghallotta, így gondolkodott: „Ó! Avadhūta Nityānanda Prabhu azt mondta, hogy meghal a fiam!" És sírni kezdett. Eközben Śivānanda Sena megérkezett, látta, hogy a felesége sír, és meg is kérdezte: „Hé! Te miért sírsz?" „Az *avadhūta* azt mondta, hogy az egyik fiam meg fog halni!" – felelte az asszony. Śivānanda Sena erre megharagudott: „Te buta, ostoba nő! Ez kegy! Emiatt miért sírsz? Badarság!" Ezután ment, hogy találkozzon Nityānanda Prabhuval. „Te gazember!" – kiáltotta ekkor Nityānanda Prabhu és belerúgott. Śivānanda pedig táncra perdült: „Ó, milyen hatalmas kegyet kaptam ma!" Ez a kegy. A fenyítés, a büntetés, amit a *vaiṣṇava-sādhu-guru* ad, az *kṛpā*, az kegy!

Nalakūvara és Maṇigrīva

Van egy másik példa is, amikor Nārada Muni megátkozta az ikereket, Nalakūvarát és Maṇigrīvát. „Micsoda gazfickók vagytok! Mit csináltok itt a mennyei bolygókon? Ezekkel a hölgyekkel szégyentelen módon szexuális tevékenységbe bonyolódtok?" És megátkozta őket: „Menjetek! Nem érdemlitek meg, hogy itt maradjatok! Essetek le az anyagi világba, és váljatok fákká!" Így lett belőlük a két Arjuna fa. Harminchatezer évig voltak fák Nanda Mahārāja udvarában. De ez az átok valójában áldás volt! Kṛṣṇát még harminchatezer élet alatt sem lettek volna képesek elérni, viszont így egyetlen élet alatt sikerült!

Bhakta: Advaita Ācārya viselkedése számunkra nem egy jó, nem egy követendő példa.

Gour Govinda Swami: Nem, nem, nem! Ez nem jó példa. Tudatosan nem szabad ilyen dolgot tenni. Azonban ő meg lett fenyítve. A *sādhu-guru-vaiṣṇava* fenyítése maga a kegy! Ezért el kell fogadni. Nem szabad haragudni a *Gurura*: „Ó! Így megfeddett engem!" Akkor minden elveszett. Örömmel kell elfogadni: „Nagyon szerencsés vagyok, hogy ma részesültem a kegyében!"

Bhakta: Tehát egy kezdő hívő nem szabad, hogy

bután azt gondolja: „Szándékosan csinálok valami ostobaságot, hogy a *Guru* megfeddjen és így adni fogja a kegyét!”

Gour Govinda Swami: Nem. Szándékosan nem szabad ilyet tenni. Amit Advaita Ācārya tett, az a számunkra nem egy követendő példa. Ő azért tette, mert máshogy nem kaphatott kegyet, mivel Mahāprabhu *Gurujának*, Īśvara Purīnak volt az istentestvére.

Bhakta: Amikor egy *sādhu-guru* megfenyít egy tanítványt, mások néha félreértik ezt.

Gour Govinda Swami: Igen, és ezzel sértést követnek el! Nem tudják elfogadni az ilyen bánásmódot a *Guru* tanítványnak adott kegyeként. Nem értik meg, és így sértést követnek el. *Vaiṣṇavera kriyā mudrā vijñeha nā bujhaya*: azt mondják, amit egy *Vaiṣṇava* tesz, azt még egy *vijña*, egy tanult ember sem képes megérteni, mert az nem anyagi cselekedet. Az a lelki szinten történik. Egy anyagi szinten álló *paṇḍita* hogyan is érthetné meg ezt? Nem képes erre.

Pundarīka Vidyānidhi

Bhakta: Említettél egy történetet a *Caitanya-caritāmṛtából* egy *bhaktáról*, aki nagyon fényűzően élt.

Gour Govinda Swami: Ő Pundarīka Vidyānidhi volt. A *vañcanáját* mutatta, külső szemlélő úgy látta, hogy csal, viszont egy nagyszerű *mahā-bhāgavata* volt. Mukunda Datta azt mondta Gadādhara Paṇḍitának: „Menjünk, látogassuk meg Pundarīka Vidyānidhit! Ő egy *mahā-bhāgavata*, egy nagyszerű *bhakta*. Menjünk, és legyünk a társaságában!” Így hát Gadādhara Paṇḍita odament. Kívülről, ha valaki látta volna Pundarīka Vidyānidhit, azt gondolta volna róla, hogy egy *bhogī*, vagyis olyasvalaki, aki az anyagi dolgokat élvezi. Nagyon pompás ruhát viselt, minden ujján aranygyűrű volt. *Pānt* rágott, egy aranyból készült edénybe köpködött és rendkívül értékes, puha párnákon ült.

Amikor Gadādhara Paṇḍita meglátta, nem szólt semmit, de azt gondolta: „Mit is mondott nekem Mukunda Datta? Hogy ő egy *mahā-bhāgavata*, egy emelkedett *Vaiṣṇava*? Inkább egy hatalmas *bhogī*!” Mukunda Datta tudta, hogy mit gondolt Gadādhara Paṇḍita, s ezért azonnal elmondta a következő verset:

aho bakī yaḥ stana-kāla-kūṭaṁ
jighāṁsayāpāyayad apy asādhvī
lebhe gatiṁ dhātry-ucitāṁ tato ’nyaṁ
kaṁ vā dayāluṁ śaraṇaṁ vrajema

Putanā, Bakāsura nővére rettenetes mérget kent a mellére. Azért ment, hogy megölje a kicsi Kṛṣṇát, azáltal hogy megengedte Neki, hogy a mellét szopja. De Kṛṣṇa annyira kegyes, hogy az anyja, Yaśodā-mātā helyzetét adta neki. Putanā megengedte, hogy Kṛṣṇa szopja a mellét, tehát az anyjaként cselekedett. Amikor Kṛṣṇa szopta a mellét, az életlevegőjét is kiszívta, ezzel megölve őt. Azután pedig mégis olyan helyzetet adott neki, mint az anyjáé. Kṛṣṇa annyira kegyes! Ezért hát hogyan is fordulhatnánk máshoz menedékért, mint Kṛṣṇához?

Amint elmondta ezt a verset, Pundarīka Vidyānidhi eksztázisba esett. Feltört benne a *bhāva*. Ömleni kezdtek a könnyei, elrúgdosta a párnákat, a köpőcsészét, mindent, majd a földön hempergett eksztázisban. Gadādhara Paṇḍita ekkor már így gondolkodott: „Ó, ő tényleg egy *mahā-bhāgavata*! Én pedig sértést követtem el ellene azt gondolva, hogy egy *bhogī*! Anélkül, hogy megbüntetne, hogyan szabadulhatnék meg ettől a sértéstől? El kell fogadnom *Gurumnak*, a tanítványává kell válnom! És akkor majd megfegyelmez, megbüntet, a sértésem pedig megsemmisül!” Így tehát elfogadott tőle egy *mantrát* és a tanítványa lett. 🕉

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja:
Śrīmad-Bhāgavatam lecke.
1992. április 21., Bhubaneswar

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleiből és előadásaiból származó idézetek © Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.